

endnu mindre troet, at det var Noget, som kunde behandles og vedtages idag.

Kierkegaard: Jeg skal bede om Tillsættelse til først i Almindelighed at udtale, at jeg er fuldkommen enig med de ærede Talerer, som allerede ere optraadte og have udtalt som ønskeligt, at den Sag, hvorfor Rigsdagen for Diebliffet er en forenet Rigsdag, maa fremmes saa hurtigt som muligt. Jeg skal imidlertid dernæst ogsaa bede om Tillsættelse til dertil at knytte den Bemærkning, at jeg ogsaa maa slutte mig til, hvad der er yttret af en af disse Talerer, en æret Folkethingsmand fra Kjøbenhavn, at det forstaaer sig af sig selv, at saa hurtigt som muligt, det vil blandt andet ogsaa siges: saa hurtigt, som sammelig er. Det er, om jeg ikke tager feil, en temmelig sikker Beretning, at, da Nelson paa Kjøbenhavns Rhed befandt sig i en snever Bending, og skulde til at skrive det bekjendte Brev, der klarede Sagen bedre for ham end alle hans Kanoner, da bød man ham Oblater til at forsegle det med, men at han forlangte sit store Segl med alle sine Ordener: „de skulle ikke siges, — yttrede han nemlig, — at vi have havt Hastværk.“ Og jeg er nu saa fri, sans comparaison forøvrigt, i dette Stykke at være aldeles enig med den berømte Sømand. Jo mere det derfor synes næsten at skulle erklæres for farligt, hvis vi ikke hurtigt og saaledes og ikke anderledes klare denne Sag, desto mere, tænker jeg, vi skulle søge at bringe det til Blevendighed for det danske Folk, at vi i dette Stykke have Noget af hans Charakter, at vi ogsaa ret vel vide at give os Tid til at hente det store Segl. Jeg skal derfor stemme for, at vi ikke for en Tidsgjævinst Skyld, som desuden aabenbart, — efter hvad der er omtalt af en æret Folkethingsmand fra Frederiksborg Amt, — turde være illusorisk, idet vi paa en anden Maade kunne opnaae det Samme, at vi ikke derfor gaae hen og bryde vor vedtagne Forretningsorden samme Dag, vi først ret kunne begynde at anvende den her i Salen, Sagen være saa forresten saa presserende, som den være kan. Enten skulle vi og maae vi slet ikke stemme i den egentlige Sag (Latter), og saa behøver jo ikke Spørgsmaal om Forretningsordenen at opholde os videre; eller ogsaa skulle vi stemme,

og i saa Fald maae vi virkelig have saamegen Tid, at vi usforstyrrede kunne følge vor Forretningsorden. — Nu er der rigtignok sagt af en æret Taler, om jeg ikke feiler, fra Kjøbenhavns Amts 5te District (B. Christensen), at Indholdet af Forslaget, der saa hurtigt skal fremmes, gif ud paa, at der skulde gives os mere Frihed end hidtil. Og det skulde vistnok under andre Omstændigheder være en stor Anbefaling for dette Forslag i mine Dine; thi jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg har søgt efter Noget, der lignede Frihed i dette Regulativ, jeg i sin Tid havde den Ære at stemme imod, og jeg har ikke fundet det ligesaa den første Paragraph af, der gjør det umuligt at forandre Noget, selv i det dog altid mulige eller tænkelige Tilfælde, at $\frac{3}{4}$ Deel eller $\frac{5}{6}$ Deel af Forsamlingen var misfornøiet med Formandens Ledelse af Sagerne, og indtil Enden. Og saaledes skulde det da vist være en Anbefaling i mine Dine for Forslaget, naar det kunde siges at bringe os mere Frihed. Men, da Forslaget aabenbart gaaer ud paa nogle Timer hurtigere at kunne gjøre Majoritetens Magt gjældende i en vis bestemt Retning (Hør!), og der ikke er mindste Udset til, at Forslaget i Fremtiden oftere vil blive fulgt, da med Guds Hjælp dette Regulativ ikke vil videre komme til Brug for noget nyt Spørgsmaal i en forenet Rigsdag, saa kan jeg ikke lade denne Anbefaling gjælde. — Videre sagde den samme ærede Taler, at det ikke var rimeligt, at Rogen kunde ville sætte formelle Vanskeligheder imod Majoriteten, naar den eengang antoges at ville, at der ikke skulde nedsættes Udvalg. Men det er ganske mod min Erfaring. Alt hvad jeg veed om Former, hvor de ere indførte af fornuftige og retsindige Mennesker, er, at de ere satte til at beskytte mod Majoriteten, mod dem, der have den diebliffelige Overvægt, og jeg mener naturligtvis, at man i saa Fald baade tør og bør bruge dem til, hvad de ere staaet til (Hør!). — Den samme ærede Taler sagde endvidere, at det Hovedspørgsmaal, for hvis Skyld vi ere samlede, var i den Grad udførligen og grundigt behandlet her i Salen, at de Herrer, der ikke vare godt forberedte, have sig selv at takke derfor. Jeg skal i den An-